

да му прощава великодушно за всичкитѣ забѣлѣжени въ расказа грѣшки и слабости въ всѣко отношение.

Въ замѣна на тѣзи грѣшки и слабости, за утѣшение на читателя ще му кажа това, че всичкитѣ събития, происшествия и епизоди изложени въ расказа сж вѣрни, но може би малко поугладени за да бждѣтъ по поучителни за българския войникъ, за когото най-много е и предназначена настоящата книжка. Въ датитѣ възможно е да има грѣшки на 1—2 дни, но за по-важнитѣ работи, тѣ сж вѣрни. Двадесетъ години слѣдъ една случка, не може да се говори за нея въ всѣко отношение вѣрно.

Дано този ми трудъ послужеше що годѣ на бждѣщия историкъ.

Мисля, че ще бждѣ изразителъ на мнѣнието на всичкитѣ хжшлаци, които участвуваха въ сръбско-турската война 1876 год. ако тука отъ името на всички протестирамъ за даденото имъ прозвище „Сръбски доброволци“. Въ Сърбия прѣзъ 1876 год. имаше доброволци, но тѣ бѣхж не българитѣ. Българитѣ пъкъ, които се събираха тамъ, не правяхж това, за да усилятъ съ себѣ си сръбската войска, та да надвие тя на турцитѣ, защото не смѣтаха, че Сърбия има нужда отъ тѣхната помощъ, а всички отиваха тамъ съ цѣлъ да влѣзатъ въ състава на такива чети и отряди, които иматъ назначение да навлѣзатъ право въ България, и да дѣйствуватъ тамъ самостоятелно, съ помощта на вѣстаналия народъ. Ако може на хжшветѣ отъ Ботевата чета да се каже, че тѣ сж Ромѣнски доброволци, или на опълченскитѣ дружини, че тѣ сж Руски доброволци, тогава може и на четитѣ въ Сърбия да се каже, че тѣ сж сръбски доброволци. Но нѣма основание това да се каже тѣй. Най-подходящето название на четитѣ, които се събраха въ Сърбия и минаха въ България прѣзъ 1876 год. е „български бунтовнически чети“, защото аслж за туй се и събираха, да навлѣзатъ въ България, да разбунтуватъ народа противъ турцитѣ, да поддържатъ избухналото вече вѣстание, и тѣй да работятъ за освобождението на